

(Pàgines 2 i 3)

Confirmen la presència del llop al Moianès després d'una dècada sense tenir-l'hi detectat

Els Agents Rurals fan seguiment d'un mascle d'origen italià que busquen a través de restes biològiques

SEBASTIÀ RENOM

Atacs recurrents entre el bestiar que pastura

L'últim lloc detectat al Moianès datava del 2011, però els últims mesos s'han reactivat els atacs a ramats que els pagesos tenen engegats en extensiu, és a dir que pasturen per compte pro-

pi. Davant d'aquesta situació, el sector reclama mesures contundents, ja que consideren que la compensació econòmica que entrega la Generalitat per cada animal mort no compensa ni les pèr-

dues econòmiques ni el malviure. A Dirk Madrides, a la foto, li ha anat bé la solució de fer servir un gos per contenir l'amenaça. Té ovelles entre Moia i Castellterçol, a la zona de la Ginebreda.

(Pàgina 6)

El Festival de Titelles portarà una quinzena d'espectacles al Moianès

(Pàgina 7)

La colla gegantera de Castellterçol incorpora nous membres gràcies a una crida popular

(Pàgines 4 i 5) Dionís Guiteras, en una fotografia a l'ajuntament de Moia

SEBASTIÀ RENOM

“Es va conjurar la tempesta perfecta”

Dionís Guiteras va assumir l'alcaldia de Moia el 2011. Encapçala un Ajuntament que entre llavors i ara ha aconseguit reduir el deute municipal del 395% al llindar del 15%. Analitza en una entrevista com es va arribar a aquesta situació i els passos que s'han seguit per redreçar-la. Guiteras diu que encara no té decidit si es tornarà a presentar.

Els llops es van donar per desaparèguts a Catalunya durant el primer terç del segle XX, però des de fa 20 anys han anat tornant. Els últims

mesos s'ha confirmat la presència d'un exemplar al Moianès que, segons els experts, és d'origen italià i hauria arribat després d'un procés

gradual travessant els Alps i França. Els ramaders amb bestiar que pastura ja n'estan patint les conseqüències i demanen solucions.

Els ramaders reclamen mesures més contundents contra el llop

Al Moianès s'ha pogut confirmar la presència d'un exemplar mascle a través de restes biològiques

Sta. Eulàlia de Puig-Oriol

Queralt Campàs

Els últims mesos s'ha confirmat la presència d'un exemplar de llop, mascle, al Moianès, una comarca on l'últim atac i exemplar dataven del 2011. Així ho va explicar Gabriel Lampreave, coordinador del seguiment del llop dels Agents Rurals, a la setena Jornada de Transhumància al Lluçanès, una trobada amb propostes al voltant del sector primari i el medi natural que va tenir lloc el cap de setmana passat a Santa Eulàlia de Puig-Oriol.

De totes les taules rodones que hi va haver, una de les primeres es va centrar a parlar sobre la presència del llop a les comarques de l'interior de Catalunya. Encara que no sigui una constant, de tant en tant hi ha atacs dispersos i baixes recurrents entre el bestiar que pastura en ramaderia extensiva.

Tal com van detallar els experts, el llop va desaparèixer dels boscos i muntanyes catalans durant el primer terç del segle XX, però els darrers 20 anys s'ha detectat un degoteig d'aquests animals al Pirineu. El 1995 ja es tenien molts indicis que havia tornat, però la Generalitat no ho va confirmar oficialment fins al 2004. Els exemplars que hi ha a Catalunya són d'origen italià i han arribat fins aquí en un procés gradual, després de

Un moment del debat sobre el llop, dissabte de la setmana passada a Santa Eulàlia de Puig-Oriol

travessar els Alps i França. "La meva sensació és que es funciona amb improvisació. El llop ens ha donat temps i no l'estem aprofitant. No hem sigut capaços de preparar-nos i aquests llops solitaris es podrien convertir en grups més endavant", apuntava Lampreave dissabte passat. Segons va dir, al Moianès els indicis genètics de la seva presència es van trobar a La Ginabreda, entre Moià i Castellterçol, però l'àmbit d'actuació de l'espècie és molt ampli i l'exemplar –un, de moment– s'hauria mogut arreu de la comarca.

Durant la taula rodona

també es va parlar d'una de les mesures impulsades des de la Generalitat per contribuir a pal·liar la situació: el pagament dels danys, és a dir, el reemborsament de 100 euros als propietaris de ramats per cada animal mort. Lampreave, tot i això, no ho considera una bona manera d'enfocar la problemàtica: "Caldria prendre mesures i accions més concretes, no sempre reactives, i analitzant cas a cas."

Els ramaders coincidien a remarcar que cobrar per les baixes no els compensa, ni econòmicament ni en tranquil·litat. "Pagar el

dany és una obligació de l'administració i no et treu l'angoixa que vivim cada dia pel llop", deia Florenci Serra, d'Odèn, al Solsonès, que després de perdre 150 animals va canviar les ovelles per vaques a fi d'evitar que l'explotació se n'anés en orris: "Em fa més por la gestió de l'administració que el mateix llop. La Generalitat hauria d'estar obligada a presentar resultats."

Una altra mesura sobre la qual es va parlar és incorporar gossos especialitzats en la protecció dels ramats. "No són la solució a tots els problemes, però si es fa bé, hi ha

un canvi radical", va apuntar Lampreave. Segons Déborah Temple, de la facultat de veterinària de la Universitat Autònoma de Barcelona i membre de l'Associació de Gossos de Protecció de Ramats, aquest mètode "pot ajudar molt", però "cal ensinistrar molt concretament el gos i tampoc és fàcil trobar una bona genètica". El Departament d'Agricultura i Ramaderia de la Generalitat, de fet, ja ha entregat alguns gossos mastins per protegir bestiar, però els pagesos no estan satisfets dels resultats.

La Generalitat paga 100 euros per cada animal mort

Tots els assistents van coincidir a reivindicar que la problemàtica creixent a causa del llop suposa, a més a més, un nou obstacle per a un sector ja molt tocat. La seva intenció és coordinar-se per trobar una proposta de control que sigui més efectiva. I és que, en definitiva, segons paraules de Serra, "ara amb els boscos més tancats i ramats més grans tampoc hem innovat. Estem fent servir els mateixos mètodes que utilitzaven els nostres avis". Durant el debat també es va plantejar la dicotomia que el llop és un perjudici per a la ramaderia, però la seva presència té al mateix temps beneficis mediambientals i ecològics.

El mascle registrat al Moianès s'afegeix a tres més de localitzats al Ripollès, el Port del Compte i l'Alta Ribagorça durant els últims mesos. Els Agents Rurals s'encarreguen de fer-ne seguiment.

VII EDICIÓ

MOIÀ

EXABRUPTO

FESTIVAL EXPERIMENTAL DE CREACIONS CONTEMPORÀNIES

09.07.2022

EXABRUPTO.CAT

INSTAL·LACIONS ARTÍSTIQUES
CONCERTS — PERFORMANCES
MERCAT D'AUTOEDICIÓ

Organitzen: Ajuntament de Moià, Diputació de Barcelona

Direcció artística: EXABRUPTO

@ex_abrupto

“És un no viure. Només penses a quina hora es fa fosc”

A Andreu Padrisa li ha mort 16 cabres

Castellterçol

Q.C.

Un dels terrenys per on ha passat el llop mascle que ronda pel Moianès és La Ginebreda, una zona situada entre Castellterçol i Moià. Andreu Padrisa hi té un ramat de cabres de llet i viu a només tres quilòmetres en línia recta de Dirk Madriles, que va patir atacs fa 11 anys però gràcies al gos no s'hi ha trobat més. Padrisa parla, en canvi, d'uns mesos complicats.

L'estiu passat va detectar que li desapareixia bestiar. El primer cop no hi va donar importància, però es va repetir la mateixa situació

fins a tres vegades: “Llavors vaig decidir tancar el ramat a les nits. Tot i això, em costava molt i hi va haver un moment que es van negar a entrar a l'estable. Ho hem anat trampejant, també amb l'estrès de les cabres, que comporta problemes de producció, però tot plegat és un no viure. Et passes el dia pensant a quina hora es fa fosc per ser allà i tancar.”

L'hivern el van viure relativament tranquils, però s'han reactivat els atacs. Des de l'estiu n'ha patit cinc i el llop li ha mort unes 16 cabres. L'últim va ser a principis de març, quan van constatar amb indicis biològics que la causa del

Andreu Padrisa i el seu ramat a la finca de La Ginabreda

problema era aquest animal. Padrisa explica que des de la Generalitat li van oferir “tres malles i un pastor de bateria, però tot això ja ho tinc”.

La situació l'està abocant

a passar-se al sistema intensiu. L'opció d'un gos no la contemplen perquè viuen en un espai molt concorregut. Pel que fa a la indemnització de 100 euros per cabra, Padrisa tampoc la troba una

bona solució. No li surten els números. “Una sola cabra lletera són 350 euros i en un mes poden produir, pel cap baix, uns 60 euros”. L'expedient el tenen aprovat, però de moment no han cobrat.

SEBASTIÀ RENOM

“Amb el gos he hagut de fer molt assaig-error”

Per a Dirk Madriles ha estat una bona solució

Castellterçol

Q.C.

Els atacs que va patir Dirk Madriles van ser els primers dels quals es va tenir constància a tot Catalunya. Van començar el 2010, quan el llop li va matar set ovelles i en va malferir cinc més. En aquell moment s'estava a la finca d'El Gironès, a Castellterçol, i arran d'això va decidir portar el ramat cap a Ginebreda, a casa seva. Tot i això, també aquí el 2011 va patir un atac, amb el resultat d'una ovella morta.

Els Agents Rurals van localitzar aleshores excrements frescos de llop amb restes de sang i llana.

L'ADN va corroborar-ho. La Generalitat va indemnitzar Madriles i li va entregar un gos protector com a eina per contenir l'amenaça, però segons ell posteriorment va haver de fer molt “assaig-error” fins a aconseguir que funcionés bé: “Ningú fa seguiment del procés d'adaptació de l'animal ni t'informen dels passos a seguir. Jo he après que és bàsic que no tingui por de les persones i que ha de saber conviure amb el ramat i defensar-lo només quan és necessari.” L'ensinistrament i aquest procés d'aprenentatge no resulta fàcil, però també és veritat que des que Madriles compta amb el gos

Dirk Madriles, aquest cap de setmana esquilant

no ha patit cap més atac.

Durant la jornada a Santa Eulàlia de Puig-Oriol ell mateix va reivindicar que la crisi del sector primari va molt més enllà del conflicte amb aquesta espècie. “El

llop és el més petit dels problemes de la ramaderia avui en dia: vandalisme, preus irrisoris, falta d'escorxadors... Però sí que acaba sent la gota que fa vessar el got”, lamentava. És per això que

demana “més complicitat” amb els ramaders i un equip de suport que es pugui desplaçar on hi ha atacs i acompanyar els afectats en el procés d'ensinistrar els gossos de protecció.

SEBASTIÀ RENOM

**MUNTATGES
INDUSTRIALS**
SEMPRE AL VOSTRE COSTAT

SOLDADURA | MECANITZACIÓ
PROCESSOS INDUSTRIALS

Dionís Guiteras i Rubio (1970) és des del 2011 l'alcalde de Moià, el municipi més gran de la comarca (6.500 habitants). Compagina el

lideratge de l'Ajuntament amb la Diputació de Barcelona, on exerceix de cap de l'oposició. Abans havia sigut diputat al Parlament.

“Durant 10 anys hem hagut de dir que no a tot. Ara podem tirar projectes endavant”

Entrevista a Dionís Guiteras (Ara Moià-AM), alcalde de Moià

Moià

Queralt Campàs

Quan i per què va entrar en política?

He sigut votant d'ERC tota la vida. Vaig començar a implicar-m'hi a nivell de militant amb un grup d'amics, i recordo que va ser quan el president Pasqual Maragall ens va fer fora del primer tripartit. En política municipal hi vaig entrar el 2011, quan també en parlàvem amb una colla d'amics i vam decidir que, en comptes de parlar, calia actuar.

Fa 11 anys que és al capdavant de l'Ajuntament, sempre amb un coixí ampli de vots o majoria absoluta. Quina és la clau de l'èxit?

Dir la veritat des del primer dia, entomar la problemàtica de cara i no generar falses expectatives. Quan ens vam presentar el 2011 sabíem que la situació era molt difícil i ens vam comprometre a buscar una solució. L'hem anat trobant. Soc dels que penso que la sort té un paper molt important a la vida, però perquè passi el tren hi has de ser. Sort, feina, dedicació i treballar amb un equip molt potent han permès que el projecte polític tirés endavant, juntament amb la complicitat del poble i els treballadors públics.

Quan va substituir Josep Montràs (CiU) es va posar al capdavant d'un ajuntament amb un deute municipal que havia arribat al 395%. El 2021 van aprovar el pressupost que qualificaven “del canvi”, havent aconseguit eixugar vuit milions d'euros d'aquest deute. Al principi esperaven que la gestió fos menys llarga i complexa?

Va ser una barreja de confiança i inconsciència. Confiança perquè sabíem de les nostres capacitats i inconsciència perquè no ens hi havíem trobat mai i, per tant, era

una aventura. No coneixíem ni el percentatge d'endeutament, perquè no s'aproven els comptes, però intuïm que la cosa seria greu. Per arribar a aquests percentatges cal una “tempesta perfecta”: un alcalde que anava a la seva i no el fiscalitzava ni el seu propi equip polític i tècnic ni l'oposició, que ho tenia molt difícil; un poble al qual ja li estava bé i donava majories absolutes tot i la rumologia; les entitats finan-

“Quan ens vam presentar el 2011 sabíem que la situació era molt difícil”

“Entomar la gestió del deute va ser una barreja de confiança i inconsciència”

“No sé si optaré a un altre mandat, però sí que m'agradaria trobar relleu”

ceres concessionàries de crèdit i unes administracions supramunicipals que també passaven de tot, perquè si no no s'entén haver arribat a una situació tan extrema. Es va conjurar la “tempesta perfecta” i no en podíem sortir a l'ús. Necessitàvem una solució extraordinària.

Quins passos han hagut de seguir per sanejar les arques municipals?

Primer es va fer una audició a través d'una empre-

sa externa. Penseu que la comptabilitat es portava en un full d'Excel i no hi havia documentació complementària! Era dramàtic... En paral·lel a això, vam explicar la situació tant al poble com als treballadors públics de l'Ajuntament, institucions com la Generalitat i els creditors (industrials, proveïdors i les mateixes entitats financeres). Si dius les coses clares i vas de cara, tota solució que pugui arribar després és comprensible per a tothom.

El fet d'haver eixugat el deute els dona cintura per tirar endavant projectes aturats?

Correcte. En 10 anys l'únic que he fet és dir “no” a tot. Ha sigut difícil i dur, però alhora durant aquest temps hem pogut palpar les necessitats del poble. Hem tingut pressa a saldar el deute, una decisió que alguns han criticat legítimament, però si no l'haguéssim tancat l'única alternativa era agonitzar, a part de pagar més interessos sumats als vuit milions d'euros. Ens vam esforçar i discutir amb el Ministeri d'Hisenda, que volia replantejar la prestació dels serveis de l'Ajuntament. La seva idea era tancar tots els que no fossin obligatoris, com llars d'infants, la policia local, atenció a la gent gran, promoció econòmica, festes majors, joventut... Vam haver de lluitar, presentant un pla de viabilitat econòmica que demostrés que érem capaços de mantenir els serveis i retornar el deute. També vam haver de ser rigorosos amb el que havíem promès. I vam mantenir el compromís d'informar tothom de com anàvem evolucionant i els passos a seguir. Per nosaltres era imprescindible eixugar el deute com més aviat millor i, d'aquesta manera, entomar projectes tan interessants com la nova depuradora, la recepció dels polígons

Dionís Guiteras és alcalde de Moià des de l'any 2011

industrials, l'obertura del pàrquing del CAP o el manteniment d'infraestructures.

Optarà a la reelecció?

Dotze anys ja en són molts. Jo no em plantejava més que això, però sí que és veritat que fins ara he demostrat que puc ser un bon gestor amb un bon equip, i tant a mi com al grup ens agradaria ensenyar que també podem ser polítics i tirar endavant projectes. No sé si em tornaré a presentar, però sí que voldria que l'equip d'ARA Moià-ERC tingués relleu. Si no és immediatament, el proper mandat, perquè hi ha gent molt bona i molt capacitada. Eternitzar-se en el càrrec tampoc seria una bona solució.

Ara mateix el consistori el formen 6 regidors d'ARA Moià, 4 de Junts, 2 de Capgirem i 1 del PSC. Com són les relacions amb l'oposició?

Radicalment oposades al mandat anterior. Ara, dins la discrepància política legítima, les considerem bones, però és cert que hem fet un pacte tots els grups per marcar unes línies mestres que s'han respectat i treballat conjuntament. Això ha marcat un punt d'inflexió. El mandat passat les relacions per part de tots van ser horribles.

Quines són aquestes línies mestres?

Tenim diferents reptes:

resoldre el deute, urbanisme i seguretat. Això és el que hem treballat conjuntament. Altres temes en què podem no compartir punts de vista procurem pactar-los abans del ple i, així, aprovar-los amb el major consens possible.

Va ser president del Consell Comarcal i un dels grans impulsors de la comarca. Quin balanç fa de tot plegat?

A dia d'avui és absolutament positiu i ja es comencen a veure les capacitats que et dona un ens d'aquest tipus. La raó per tenir un Consell Comarcal i esdevenir un subjecte polític era que la Llei de Racionalització i Sostenibilitat de l'Administració Local, l'RSAL, dissolia el Consorci i l'adscribia a l'Ajuntament de Moià. A banda d'estar endeutat, això dinamitava el llegat de feina conjunta de 10 municipis en estratègies polítiques i de desenvolupament econòmic, perquè tot ho hauria acabat decidint l'Ajuntament. Era la mort del consorci. En el balanç cal diferenciar dues etapes. Del 2015, quan es va aprovar la llei de la comarca, al 2019 va ser un període de creació i construcció del Consell, i s'ha de tenir en compte que érem els únics en aquesta situació al país, perquè les darreres comarques havien nascut als anys 80. En la

SEBASTIÀ RENOM

segona etapa, del 2019 a l'actualitat, hem aconseguit desenvolupar l'eina i demostrar les seves potencialitats.

Per què va decidir no repetir a la presidència del Consell Comarcal?

Vaig tenir la responsabilitat de portar el pes polític de la creació de la comarca mentre era diputat al Parlament. La sort i l'honor d'estar al lloc adequat en el moment adequat. Però això també té efectes contraris, perquè semblava que hagués de ser l'amo de la comarca. Recordo una portada del *Regió 7*, just en el moment de creació del Moianès, dient "La comarca del Guiterès". Vaig entendre perfectament que el personatge en aquest cas no tenia cap sentit i que el millor que podia fer un cop engegada la màquina era no repetir.

També va ser diputat al Parlament del 2012 al 2015. Per què només aquests anys?

No vaig ser jo qui va prendre la decisió. L'Oriol Junqueras i la Marta Rovira van considerar que, entomant l'aprovació de la llei de la comarca, ja havia culminat la meua etapa al Parlament. Jo m'estava especialitzant en el món local i els va semblar que podia ser útil amb el repete de la Diputació.

En va ser vicepresident, però aquest mandat el pacte entre Junts i el PSC els ha

deixat a l'oposició i, a vostè, sense la presidència. Com ho ha viscut?

T'adones que la política és com tot a la vida, té moments divertits i d'altres que no ho són tant. Jo considero que el mandat 2015-2019 vam ser un soci lleial a CiU donant suport a dos presidents, Mercè Conesa i Marc Castells. La lògica, no només de l'experiència de quatre anys sinó també de la conjuntura política del país, feia pensar que aquest cop havia de ser el grup del PDCAT i Junts qui donés suport a ERC per assolir la presidència. Havíem tancat un preacord, juntament amb els Comuns, i va ser el PDCAT qui no es va presentar a la reunió i ens va trucar dient que pactaven amb el PSC. Ho vaig viure amb desencís. La Diputació és una institució prou important perquè la governi gent que es creu el territori, com hauria passat amb la nostra coalició. El govern actual és legítim, però sincerament són tres anys que hem perdut pel que fa al món no metropolità. Falten polítiques de reequilibri territorial.

Considera que la Diputació és una institució necessària i eficaç?

Hauria de desaparèixer i hauríem de tenir una alternativa perquè tot i que compta amb unes capacitats enormes, tant econòmiques

com tècniques i materials, imprescindibles pel món local, no deixa de ser una institució de fa 200 anys pensada per a un moment polític concret. El món local, sense el suport de la Diputació, estaria molt pitjor que ara, però sí que és veritat que convindria més coordinació amb la resta d'administracions.

Pel que fa a l'Ajuntament de Moià, estan treballant en l'adequació del pàrquing soterrat al CAP, la millora de les urbanitzacions i els polígons, la depuradora nova... El municipi és ja al lloc on volien que arribés?

Ens falten encara més coses. Un exemple és la urbanització de Montví, on viuen més de 270 persones. Considerem importantíssim acabar-la i abans de tancar el mandat haurem començat les obres. Tenim els polígons industrials (Pla Romaní i Del Prat) en fase de recepció per poder-los adequar. També hem adjudicat l'actuació del pàrquing del CAP i abans de festa major en tindrem una part oberta. Ha de ser el pulmó que permeti posar el vianant per davant del vehicle. Alhora estem treballant amb l'Incasol per analitzar les possibilitats de rehabilitar la caserna i oferir habitatge social i per a joves. Al final d'aquest mandat no haurem aconseguit encara el poble que volem, però sí que el tindrem en marxa. Si em torno a presentar serà justament per consolidar tots aquests projectes.

L'ampliació de la comissaria ha suposat un salt endavant en seguretat. Quins passos han seguit?

El 2011, a través de l'RSAL, el Ministeri ens obligava a desmantellar la Policia Local, ja que no és un servei obligatori per a un municipi de 6.000 habitants. Va ser una aposta molt criticada, però nosaltres estàvem decidits a mantenir-ne com a mínim la flama. Sabíem que si tancava no la tornàriem a obrir. El cos de mossos d'esquadra sí que

estava desplegat a la comarca i tots els responsables, coincidint amb la meua etapa com a diputat, van entendre que havíem de treballar conjuntament amb la policia. Un cop feta la comissaria compartida aquí a l'Ajuntament, estem ampliant els espais amb l'objectiu que a primers de l'any vinent hi hagi agents de seguretat les 24 hores del dia i els 365 dies de l'any. Donaran servei a tots els municipis del Moianès.

"Tot i que la Diputació té una gran capacitat, s'hauria de replantejar"

"El pàrquing del CAP ha de permetre posar el vianant per davant el vehicle"

"La sort té un paper important a la vida, però perquè passi el tren hi has de ser"

Com valora el projecte de millora de la C-59?

És necessari i imprescindible per augmentar la seguretat de la via. A més a més, ara està en fase d'estudi un altre projecte que inclourà el tram de Moià a Oló. És una altra demanda important del territori.

Territori acaba de licitar les obres. Creu que s'acabarà allargant respecte al calendari previst inicialment?

Primer ens van dir que començarien a partir de l'agost i ara ens han assegurat

que serà al desembre o al gener. No ens ve de tres mesos, però caldria no demorar-ho més enllà.

Tot i que encara és imprescindible tenir cotxe per moure's per la comarca, van impulsant noves línies d'autobús, com la de la Universitat Autònoma. Ho considera una victòria?

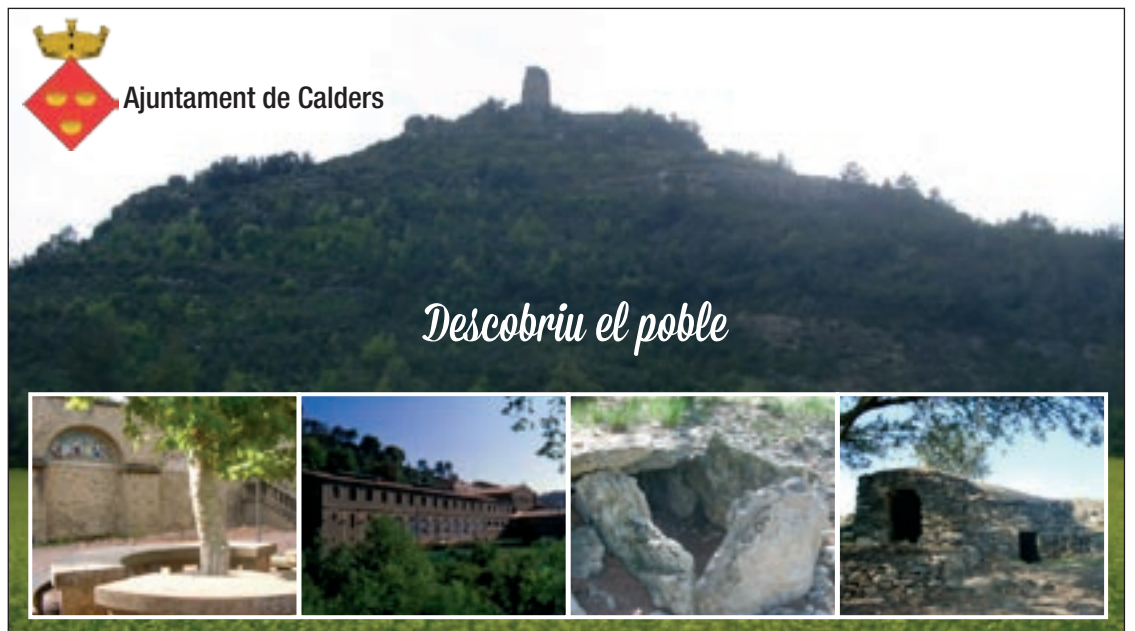
Segur que s'ha de millorar més, però jo –com que sempre veig el got mig ple– si comparo com estàvem fa quatre anys amb ara no hi ha color. Les línies i freqüències han millorat molt.

La capital està musculada per assumir l'augment de població derivat de la covid?

L'increment de població és evident, no tant per la covid, sinó que és un creixement sostingut. Pel que fa a oportunitats de treball hi ha camp per córrer, amb una taxa d'atur molt baixa i una alta demanda de les empreses. El 80% de llocs de treball del Moianès els ocupa, de fet, gent de la mateixa comarca. En habitatge sí que tenim un problema. Un 8% del parc està desocupat i una part, en molt mal estat. L'augment dels preus de lloguer i de compra també és cada cop més insostenible. Estem treballant per sectors concrets amb l'objectiu de resoldre-ho. Hem començat per on hi ha més demanda.

Quin paper tindrà l'Ajuntament en el projecte Les Faixes, de Moianès Cultura?

Els últims anys, veient que ja teníem un horitzó clar de quan acabaria el deute, vam intentar fer inversions pensant en el futur. Una va ser comprar l'espai de les Faixes II, que era de titularitat privada. Que hi hagi un col·lectiu d'artistes interessats a fer propostes i ser proactius ens sembla el millor regal per a la societat civil al poble. Els hem escoltat i també volem sentir altres veus. Ho farem a través d'un pla d'equipaments del qual iniciarem aviat els tràmits administratius.

Ajuntament de Calders

Descobriu el poble

La sisena edició tindrà lloc del 25 de juny al 17 de juliol i abastarà set poblacions

El Festival de Titelles del Moianès portarà 15 espectacles a la comarca

L'Estany

Jordi Vilarrodà

L'actuació a Calders de Txo Titelles amb l'espectacle *Evaristo & Cia* obrirà dissabte la sisena edició del Festival de Titelles del Moianès. Durant tres setmanes, es podran veure un total de 15 espectacles en set municipis, als quals s'afegiran enguany dues exposicions, cursos i tallers. "Aquest any doblem l'oferta, és un projecte de comarca que ens uneix en una proposta de qualitat", explica Elisabet Vidal, regidora de Cultura de l'Estany.

Monistrol de Calders, Calders, Castellcir, Sant Quirze Safaja, Moià i Castellterçol seran, per aquest ordre, les altres poblacions per on passarà el Festival de Titelles del Moianès. Carles Cañellas, el degà dels titellaires de fil catalans i director del festival, recordava en la presentació d'aquesta edició que "la pandèmia el va fer perillar", tot i que es va fer fins i tot l'edició de 2020. Cañellas és fundador de Rocamora Teatre, i serà a la seu de la companyia, a Calders, on tindrà lloc un taller per aprendre a modelar titelles en cartró pedra, una de les novetats d'enguany. "Una tècnica que ve del reciclatge de paper i de teixits vells" i que, al

Carles Cañellas, explicant els seus titelles en una anterior edició del festival

costat de la fusta, ha proporcionat la matèria primera per fer titelles tradicionalment. "Per desgràcia, ara es fan servir materials més contaminants", diu Cañellas. El taller es farà a partir del dia 27 de juny, en 11 sessions, i està obert a la inscripció a partir de 16 anys. També a

Calders es podrà veure una exposició de les històriques titelles de l'austriaca Herta Frankel, que als anys 40 del segle passat es va instal·lar a Catalunya i va marcar una època en el teatre de titelles. L'altra exposició es podrà veure a l'espai artístic de Cal Ros, a Monistrol de Calders,

i amb el títol de "Capturar l'alè" mostra fotografies de titelles de Jesús Rodríguez Atienza, que pertanyen al fons del Museu de les Arts Escèniques.

L'Estany acollirà un altre espectacle divendres, els *Poes visual*s de la Cia. Jordi Bertran, que repeteixen en el festival. "És una política que no s'acostuma a fer en els festivals, però que nosaltres fem amb espectacles que han agradat, i és un al·licient per als artistes." La setmana s'acabarà a Monistrol de Calders, dissabte amb la històrica companyia mallorquina Binixiflat i diumenge amb teatre d'ombres a càrrec de la Cia. Mercè Framis. Els Farrés Brothers, Animamundi, Rocamora Teatre, Assumpta Mercader i Cacaue Teatre seran les altres companyies que desfilaran pel festival, que es tancarà a Castellterçol amb un espectacle de titelles per a adults, l'adaptació als titelles de la novel·la *Quanta, quanta guerra* de Mercè Rodoreda. "Una proposta diferent de tota la resta, creada també per joves", que ha produït també Farrés Brothers. I tot això serà possible malgrat l'estretor econòmica: "Hem reduït pressupost perquè la Diputació ha baixat l'ajuda un 30 per cent", explica el director del festival.

Moià prepara el Francesc Viñas, entre juliol i agost

Moià

J.V.

Temps de festivals. I al Moianès, el més veterà de tots és el Festival Internacional Francesc Viñas de Moià, que l'any vinent celebrarà la 40a edició. Joventuts Musicals, l'entitat organitzadora, ha programat nou concerts que tindran lloc entre els dies 2 de juliol i 17 d'agost. La novetat és que per primera vegada comptarà amb un grup resident, que s'impli- ca no només en el festival sinó en altres activitats musicals durant la temporada, i que serà Tempus Trio, amb els osonencs Ferran Bardolet i Maria Tió, i Ricard Roviroso.

El primer concert serà el 2 de juliol, amb Castelló Clarinet Ensemble i les adaptacions de peces clàssiques per a aquest instrument. Seguirà el concert divulgatiu *Cartes a Mozart* amb Clariphobia, el concert del pianista Xavier Ricarte i el que protagonitzarà el mateix Tempus Trio, un concert de valsos de Brahms i dues cites ja habituals, la de l'intercanvi internacional Ethno Catalonia i la dels solistes de l'orquestra de l'AIMS. Posarà punt final la soprano Laura Brasó.

FLAMA DEL CANIGÓ 2022

CASTELLCIR, 23 DE JUNY

19.00h Recollida de la Flama a Collsuspina (podeu acompanyar amb bicicleta o corrent)

20.00h Arribada de la Flama a la Plaça de l'Era

20.10h Lectura del Manifest
Encesa de la foguera de Sant Joan

I després... sopar popular de carmanyola, obert a tothom.

En cas de pluja es mantindran les activitats que es puguin fer al Casal

Organitza: Ajuntament de Castellcir
Col·laboren: Bikers de Castellcir

Voluntaris 'tot terreny'

Castellterçol Castellterçol compta amb una colla de voluntaris (a la foto) que ja fa més de 15 anys que dediquen part del seu temps lliure com a jubilats a netejar i endreçar fonts i paratges històrics del municipi. Entre

el mes de maig i aquest juny han intervingut a l'antic rentador de llana el Roquer, la font de l'Àngel, la font de la Vinyota, el Pontarró, la Poua de la Noguera, la font de Sant Antoni, el Pedronet del Cassuc, el Prat del Pou, els Oratoris i el Viver, la font Prat de la Riba la Blada i els Arrels. J.C.

GEGANTERS DE CASTELLTERÇOL

La colla de Geganters de Castellterçol, en la celebració del 25è aniversari de la corredissa, una cercavila nocturna que es fa per la festa major

Passió gegantera a Castellterçol

La colla de Geganters i Grallers aconsegueix incorporar nous membres

Castellterçol

J.V.
La colla de Geganters i Grallers de Castellterçol ha sumat nous membres després de la crida que va fer a principis de maig. La passió gegantera que viu el poble, especialment quan arriba la festa major, té assegurada, doncs, la continuïtat des que es van estrenar els gegants:

la Griselda i el Tallaferro, que representen la força i la gràcia, i els sis nans que els acompanyen.

“Darrerament, ens costava que hi hagués noves incorporacions. Semblava que, amb la pandèmia, la gent s’havia desinflat una mica”, explica la tesorera de l’entitat, Alba Postius. Al mes de maig, l’entitat va fer una jornada per acostar la colla a la població.

Es van fer activitats diverses, entre les quals un taller de portar gegants i nans. “Vam tenir molta gent i ens va servir per donar-nos a conèixer i demostrar el que fem.”

Fruit d’aquesta jornada, la colla ha aconseguit sumar tres nous portadors dels gegants, amb la qual cosa ara l’entitat ja té al voltant d’una dotzena de persones capaces de portar la Griselda i el

Tallaferro durant les actuacions. Alba Postius reconeix que ser membre de la colla representa un cert sacrifici; especialment quan arriba l’estiu. “Fem un assaig a la setmana des del Nadal, però quan arriba l’estiu en fem dos i, a més, hi ha les sortides del cap de setmana i a la gent jove li costa una mica. Però no ens podem queixar. De fet, a Castellterçol, tenim

entitats de cultura popular potents.” Als gegants i els nans els acompanya un grup de mitja dotzena de grallers i un parell de tabalers.

La Griselda i el Tallaferro es van fer l’any 1954 i són obra d’Alexandre Cirici i Pellicer, de la casa Zen, de Barcelona, mentre que els caps els va fer l’artista Julià Rius i Serra. Es van fer amb l’aportació de Marià Closa i Mainou, per als gegants i de Lluís Casacuberta i Josep Lluch, per als capgrossos. Per portar-los van haver de recórrer als geganters de Moià. Des dels anys vuitanta surten amb la Colla Gegantera de Castellterçol, que es va crear formalment el 17 de març de 1994. L’any 2004, amb motiu del cinquantenari dels gegants, se’n van encarregar dues còpies que va fer Jordi Grau, del taller Drac Petit, de Terrassa. Tenen una estructura de fusta i els caps de cartró pedra, fet que els fa més lleugers. Habitualment, surt la parella nova, tret de l’exhibició de festa major, a l’agost.

Els sis nans els porten infants de 8 a 14 anys i són tres parelles antagòniques que mostren la psicologia humana. Hi ha els dos ètics, que simbolitzen l’acció; els dos estètics, que simbolitzen la sensibilitat, i els dialèctics, que responen al pensament. De cada parella n’hi ha un de bo i un de dolent. Així, dels ètics, hi ha l’Enamorat i el Colèric; dels estètics, el Poeta i el Concupiscent, i dels dialèctics, el Savi i el Sofista.

Aquest any, a l’octubre, la colla participarà en la trobada gegantera de Torrejón de Ardoz, a Madrid.

AJUNTAMENT DE MOIÀ

Moià també aprova la moció en defensa del jutges de pau

Moià Moià es va sumar dimecres a les desenes de municipis catalans que han aprovat la moció en defensa del jutges de pau. Amb aquesta acció, els consistoris es postulen en contra el Projecte de Llei Orgànica d’Eficiència Organitzativa del Servei Públic de Justícia, que està en tràmit a les corts generals i preveu suprimir aquesta figura en pro d’oficines de mediació. Segons dades de la Generalitat, a Catalunya els jutges de pau són presents a 898 de 947 localitats. La consellera Ciuró va defensar la setmana passada que es tracta d’un model “molt propi” i “essencial” per a la proximitat de la justícia al servei de la gent. En el cas de Moià, l’actual jutge de pau és Sebastià Padrisa, a qui el ple va expressar dimecres el seu suport. La moció va prosperar amb el vot a favor de tots els grups.

SESSIONS DE IOGA GRATUÏTES A SQS

• Dilluns a les 9h i Dimecres a les 19h

El dia 1 d’agost no hi haurà classe.

• Al Parc de L’Aigua de Sant Quirze Safaja

• Sessions obertes del 27 de juny al 17 d’agost

• Podeu venir sense inscripció prèvia els dies que més us convinguin.

• Cadsacú s’ha de portar el material adequat per a fer l’activitat de ioga: esterilla, pareo i manta o alguna cosa per tapar-se

SQS
EL POBLE QUE VOLS VIURE

Ajuntament
Sant Quirze Safaja

Diputació
Barcelona

PATRIMONI I CAPITAL NATURAL (X): PARC MUNICIPAL FRANCESC VIÑAS

SEBASTIÀ RENOM

A dalt, l'estany que hi ha a dins del parc. A sota, una de les glorietses i el monument commemoratiu a Ot el Bruixot, el còmic més popular de Picanyol

Més que un punt de trobada

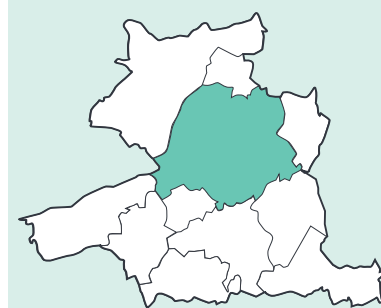
El Francesc Viñas, declarat recentment Bé Cultural d'Interès Local, és el parc més important de Moià

Moià

Queralt Campàs

El parc Francesc Viñas, conegut popularment com “el municipal”, és un dels emblemes de Moià. Un espai verd de més de 17.000 metres quadrats ubicat al centre del poble, i que és l'escenari de la majoria d'actes socials, culturals i d'oci que s'hi realitzen. El Departament de Cultura de la Generalitat ha aprovat fa poc la decisió del ple de l'Ajuntament de declarar-lo Bé Cultural d'Interès Local (BCIL) i incloure'l al Catàleg del Patrimoni Cultural Català.

El parc, que conserva molts dels seus elements originals, era inicialment el jardí de la finca privada de Josep Coma i Passarell, mort el 1915. Posteriorment va passar a mans de l'Escola Pia, que anys després va llogar la finca sen-

Parc Francesc Viñas

SITUACIÓ

Moià

QUÈ S'HI FA?

És el parc més important del municipi i s'hi realitzen tot tipus d'activitats lúdiques i culturals.

cera com a casa d'estiueig. L'Associació Pro Monument a Francesc Viñas el va adquirir l'any 1933 i el 1935 va passar definitivament a ser propietat del consistori. Des que es va inaugurar i s'hi va celebrar la primera Festa de l'Arbre Fruiter, el 1934, s'ha convertit en un espai social de trobada i activitat popular.

Els seus més de 17.000 metres quadrats són un com-

pendi d'elements naturals, arquitectònics i escultòrics. Un dels punts més destacats és l'estany, sanejat recentment. També hi ha dues glorietses neoclàssiques (una de planta circular i una d'octogonal), un templet neoclàssic, una font modernista que surt d'una pedra i diversos monuments commemoratius, com un de dedicat al tenor moianès Francesc Viñas, obra de l'escultor Josep Clarà;

un en record del propietari original del parc i un altre del mític personatge l'Ot el Bruixot, creació del moianès Picanyol. Complementen la vida al parc un pou barroc, una zona de jocs infantils i camins i vegetació, incloent-hi arbres centenaris monumentals. Tot plegat fa que aquest pulmó verd atresori encara l'ambient noucentista de l'època que el va veure néixer.

El terreny consta de dos nivells diferenciats als quals s'accedeix per dos accessos, un a la part superior i un a la part inferior, on hi ha les instal·lacions infantils i l'escenari. Just al costat del recinte hi trobem l'edifici on havia viscut Josep Coma, avui reconvertit en biblioteca i on també hi ha ubicats temporalment els Serveis Socials.

La intenció és rehabilitar i fer un rentat de cara a tot el parc en un futur no gaire llunyà. “Ens hem posat en mans d'un enginyer que ens donarà les directrius per modernitzant-lo respectant la categoria de BCIL. S'hi instal·laran clavegueres noves i un nou sistema elèctric preparat per donar cobertura a qualsevol festa”, detalla Sebastià Ferrer, tècnic de Cultura de l'Ajuntament de Moià.

Una immersió d'estiu a l'art, l'arquitectura o el 'mindfulness'

La 8a edició de la Universitat d'Estiu del Moianès torna amb més cursos i ganes que mai

Moià

Queralt Campàs

La vuitena edició de la Universitat d'Estiu del Moianès, que aquest any oferirà quatre cursos diferents entre el 4 i el 15 de juliol, ha obert inscripcions amb ganes de tornar a la normalitat després de la pandèmia. Un cop més porta el segell de la Universitat Ramon Llull - Blanquerna i, entre altres organismes, compta amb el suport del Consell Comarcal i el Consorci del Lluçanès.

Les dues anteriors edicions es van haver de programar condicionades per les restriccions derivades de la covid, però el juliol d'aquest 2022 l'objectiu és recuperar el format d'alguns dels cursos més emblemàtics. Un d'ells és el d'intel·ligència emocional (20 hores), que recupera "els mateixos professors que havien de venir fa dos anys", detalla Marià Baqués, coordinador de la Universitat d'Estiu. Les altres tres propostes són una immersió en edificis que formen part del patrimoni

Una de les últimes edicions de la Universitat d'Estiu del Moianès

ni històric de la comarca (15 hores), sessions de *mindfulness* (15 hores) amb Anna Pujol i un taller d'expressió artística (15 hores) que anirà a càrrec de Marina Berdalet i Mon Líria.

La pandèmia va obligar els organitzadors a innovar amb nous formats, com ara cursos a l'aire lliure. Aplicant la filosofia de fer de la neces-

sitat virtut, Baqués explica que "n'hem après molt i això, per exemple, ha arribat per quedar-se". Ho demostra el curs de patrimoni històric, amb sortides i explicacions *in situ*: "Hem escollit edificis emblemàtics del Moianès d'arquitectes molt reconeguts, com la Fàbrica Sauleda d'Oló, o de nova creació, com el Parc de Bombers de Moià."

Una xerrada amb l'actor de cinema i teatre Joan Pera, el dilluns 11 de juliol a Moià, serà el plat fort d'aquesta vuitena edició.

Codi QR per veure el full informatiu amb tota l'oferta de la Universitat d'Estiu

Homenatge a Moià a Joan Vilalta Prat, exiliat i deportat a Mauthausen-Gusen

Moià Unes 130 persones, incloses la seva família, van retre homenatge pel maig a Joan Vilalta Prat, veí de Moià exiliat i deportat al camp de concentració de Mauthausen-Gusen. L'acte, després que l'Ajuntament també hagi acordat col·locar una llamborda Stolpersteine en record seu, va comptar amb la col·laboració del grup de teatre de l'Esplai, que va llegir unes paraules escrites pel mateix protagonista. A Vilalta el van fer presoner i el van traslladar a Mauthausen el desembre de l'any 1941. S'hi va passar més de tres anys, fent de ferrer en un grup de treball que portava el nom de Kommando de Steyr. Abans del seu alliberament, el 5 de maig de 1945, també va passar pel camp de Gusen.

AJUNTAMENT DE MOIÀ

Ajuntament de Collsuspina

COLLSUSPINA

SANT JOAN

2022

Can Mas

19:00h Arribada de la Flama del Canigó
Lectura del Manifest i recollida de la flama de tots els municipis del Moianès.

21:00h Sopar popular

22:00h Encesa de la foguera

22:30h Música en viu

Per sopar cal reservar taula abans del dimarts 21 de juny mitjançant formulari d'inscripció

Castellcir i la comarca

Joan Capdevila

Repassar els projectes que Castellcir té entre mans serveix, també, per valorar la situació dels pobles

petits dins una comarca ja consolidada. L'alcalde de Castellcir, Eduard Guiteras, així ho acredita. Va entrar a l'Ajuntament el 2015, quan es va constituir la nova comarca del Moianès. Aleshores, va trobar una situació econòmica molt sana. L'obra programada més important és la nova escola –els serveis d'ensenyament es troben repartits en tres espais diferents– que voldrien que ocupés una sola edificació i amb capacitat per a 150 alumnes. Ara mateix el cens del poble està en uns 750 habitants. El creixement ha estat força enraonat i com que serveis com la fibra òptica ja es tenen és més fàcil, via teletreball, fixar la població. Si el poble creix també ho han de fer els serveis. Treballen en l'ETAP, la planta potabilitzadora. Són projectes tots ells que s'han d'anar concretant. Per l'escola s'han fet ja tots els passos legals. Serà una escola amb eficiència energètica. Hi ha espai suficient per una pista poliesportiva, pàdel, patis per a la mainada, circuit de bicicletes i monopatins i encara hi haurà un espai per al jovent; ara mateix hi ha una colla de jovent que practica exercicis gimnàstics. Tenir la comarca del Moianès, per afrontar el dia a dia i nous projectes, ha estat un avançatge: serveis d'enginyeria i arquitectura que dona el Consell Comarcal i serveis socials també han millorat força. Al Moianès ja no els calen ajuts dels consells comarcals del Bages, Osona i el Vallès. El transport públic per al jovent que estudia ha millorat i per a la gent gran també, serveis que sense ser comarca serien més complexos. Confien també en les millores que es faran a la carretera C-59 i econòmicament disposen de recursos que segurament no tindrien i tot plegat els beneficia malgrat no ser poblacions grans. També disposen de pisos que podrien destinar a necessitats socials, o a refugiats d'altres països si fos el cas, i es plantegen poder disposar de pisos de cara al futur per poder oferir en cas que sorgeixin necessitats.

AGENDA

Dimarts 21 de juny

Moià. Trobada de clubs de lectura del Bages, el Berguedà i el Moianès amb l'escriptor Joaquim Carbó. Espai Cultural Les Faixes. 18.00.

Dijous 23 de juny

Castellcir. Flama del Canigó. Recollida a Collsuspina, 19.00. Arribada de la flama a la plaça de l'Era, 20.00. Lectura del manifest i encesa de la foguera de Sant Joan, 20.10. Tot seguit, sopar popular de carmanyola.

Collsuspina. Revetlla de Sant Joan amb l'arribada de la Flama del Canigó i sopar popular. Aparcament de Can Mas, tarda-vespre.

L'Estany. Revetlla de Sant Joan amb l'arribada de la Flama del Canigó i sopar popular. Pista vella, tarda-vespre.

Moià. Revetlla de Sant Joan amb la Festa del Vinil 22 i èxits del pop rock amb els DJ Vila i Plade. Plaça Major. De 21.30 a 1.30.

Divendres 24 de juny

L'Estany. 6è Festival de

Titelles del Moianès. *Evaristo & Cia.*, espectacle itinerant a càrrec de Txo Teatre de Titelles. Centre urbà amb sortida des del cinema, 19.00. "Poemes visuals", a càrrec de la Cia. Jordi Bertran. Aparcament del carrer Doctor Vilardell, 22.00.

Dissabte 25 de juny

Castellterçol. Demostració d'elaboració ancestral de destil·lats i aiguardents amb una fassina. Plaça Prat de la Riba. De 10.00 a 14.00.

Collsuspina. Taller: "Com transferir fotos a fusta?". Local Social Ramon Cabanas. De 10.00 a 12.00.

Granera. Visita guiada a les pintures romàniques de l'ermita de Santa Cecília. El Casal-Punt d'Informació. 12.00.

Concert amb Big Mama: "Cançons i històries de les dones i el blues". El Casal-Punt d'Informació, 18.00.

Monistrol de Calders. 6è Festival de Titelles del Moianès. *Rita, la Rínxols i els tres ossos*, a càrrec de Binixiflat Teatre de Titelles. Plaça de l'Església. 19.00.

Diumenge 26 de juny

Castellterçol. Sortida botànica a la Font de les Tàpies (Calders). Punt de trobada a l'aparcament del CAP. De 8.30 a 14.00.

Granera. Passejada trementinaire. Sortida des del Casal-Punt d'Informació. 10.00.

Monistrol de Calders. 6è Festival de Titelles del Moianès. *Pols d'estrelles o de com Nawal va decidir néixer*, a càrrec de la Cia. Mercè Framis Teatre d'Ombres. Sala Petita. 19.00.

Dilluns 27 de juny

Moià. Tertúlia literària entorn de les novel·les de Theodor Kallifatides, a càrrec de la traductora i doctora en Filosofia Montserrat Camps Gaset. Biblioteca. 19.30.

Dijous 30 de juny

Castellterçol. "Paraules que són mons", final de curs de parelles lingüístiques. Espai de Lectura. 20.00.

Dissabte 2 de juliol

Calders. 6è Festival de Titelles del Moianès. *Operació A.V.I.*, a càrrec de Farrés Brothers & Cia. Plaça Major, 19.00. *Pallassos de fusta*, a càrrec de la cia. de marionetes Herta Frankel. Centre Cívic, 22.00.

L'Estany. Taller bàsic de motlles, activitat vinculada a la mostra de Clara Payàs. Casa de Cultura. De 9.00 a 13.30.

Diumenge 3 de juliol

Calders. 6è Festival de Titelles del Moianès. *Cercant el sol*, a càrrec de Rocamora Teatre. Plaça Major, 19.00.

Dijous 7 de juliol

Castellcir. 6è Festival de Titelles del Moianès. *Solista*, per Rocamora Teatre. Plaça de l'Era. 19.00.

Divendres 8 de juliol

Castellcir. 6è Festival de Titelles del Moianès. *El porquet que volia veure el món des de dalt*, a càrrec d'Anima-mundi. Casal. 18.30.

Santa Maria d'Oló. XVIII Caminada nocturna. Recorregut de 7 km, sopar i record per a tothom. Sortida i arribada a la plaça Catalunya, 20.30.

Dissabte 9 de juliol

Sant Quirze Safaja. 6è Festival de Titelles del Moianès. *Jugues? O la meravella de jugar, fent volar la imaginació*, a càrrec de Rocamora Teatre. Parc de l'Aigua. 19.00.

Diumenge 10 de juliol

Sant Quirze Safaja. 6è

Festival de Titelles del Moianès. *El cul d'en Jaumet i altres contes*, a càrrec d'Assumpta Mercader. Parc de l'Aigua. 12.30.

Dijous 14 de juliol

Moià. 6è Festival de Titelles del Moianès. *Llegendes de bèsties i valentes*, a càrrec de Cacaue Teatre. Espai Cultural Les Faixes. 19.00.

Divendres 15 de juliol

Moià. 6è Festival de Titelles del Moianès. *Per què*, a càrrec d'Assumpta Mercader. Espai Cultural Les Faixes. 19.00.

Dissabte 16 de juliol

Castellterçol. 6è Festival de Titelles del Moianès. *Quanta, quanta guerra...*, a càrrec de Farrés Brothers & Cia. El Centru. 21.30.

Granera. Festival Viu la Música al Parc. "Música en temps de guerra", concert de Bòreas Ensemble, amb A. Valero (flauta), M. Pérez (oboè), S. Peñarroja (fagot), O. Ramos (clarinet) i H. Lores (trompa). Font de la Torra. 18.00.

Diumenge 19 de juliol

Castellterçol. 6è Festival de Titelles del Moianès. *En Jan Totlifan*, a càrrec de L'Estaquirot. El Centru. 19.00.

MUSEUS I EXPOSICIONS

Calders

CACIS - El Forn de la Calç. "Rèquiem per la figuera", escultures de Dolors Puigdemont. Fins al 29 de juliol.

Centre Cívic. 6è Festival de Titelles del Moianès. "El país de la fantasia", de titelles de la col·lecció Herta Frankel. Dissabte 2 de juliol, de 20.00 a 23.00.

Castellterçol

Casa Museu Prat de la Riba. Espais familiars i de treball del polític Prat de la Riba. De dijous a dissabte de 10.00 a 13.30 i de 15.00 a 17.30. Diumenges i festius, de 10.00 a 15.00.

L'Estany

Monestir de Santa Maria. Església, claustre, sobre-claustre i mostra d'objectes religiosos. De dimarts a dissabte i festius, de 10.00 a 14.00.

Sala polivalent de la Casa de

Cultura. "Últimes voluntats. Manifest de Lope Ximenes a la seva mort", de Clara Payàs. Fins al 27 d'agost.

Moià

Casa Museu Rafael Casanova. Exposició sobre la Guerra de Successió. Dijous i divendres de 10.30 a 14.00. Dissabtes de 10.30 a 14.00 i

de 15.30 a 18.00. Diumenges i festius de 10.30 a 15.30.

Museu de Moià - Coves del Toll. Exposició permanent de les col·leccions de paleontologia i arqueologia local.

"Museus i Liceu: una història compartida", projecte de la xarxa de museus catalana. Fins al 30 de desembre.

"100 anys d'història del Club Esportiu Moià". Fins al 6 de gener.

Biblioteca. Exposició dels treballs dels alumnes del Cercle Artístic del Moianès. Fins al 30 de juny.

Casal de Moià. Exposició de pintures de Montserrat Soler. Fins al 3 de juliol.

Monistrol de Calders

Cal Ros Espai d'Art. Exposició dels artistes del segons Festival Mur Murs d'art urbà.

6è Festival de Titelles del Moianès. "Capturar l'alè", fotografies de Jesús Martínez Atienza. Fins al 17 de juliol.

XVIII CAMINADA NOCTURNA

Recorregut de 7 km. Sopar i record per tothom
Sortida i arribada a plaça Catalunya
Divendres 8 de juliol de 2022
2/4 de 10 del vespre

Preu anticipat: 6 € majors de 12 anys, 4 € fins als 12 anys
Preu el mateix dia: 10 € majors de 12 anys, 6 € fins als 12 anys
Inscripcions a l'Ajuntament fins el **dimecres 6 de juliol** en horari d'oficina

Organitza:

Ajuntament de Santa Maria d'Oló

Col·labora:

Diputació de Barcelona
Ajuntament de Santa Maria d'Oló

“Tant programant com dibuixant estàs buscant solucions”

Com i quan va començar?

Em vaig formar a la Massana l'any 1992, fent l'especialitat de dibuix. En acabar vaig treballar en diversos estudis i una productora que es dedicava a temes d'animació i 3D. Sempre he compaginat la part artística amb la tecnològica.

De petita ja dibuixava?

M'ha agradat tota la vida. En paraules de la meva mare, “tu eres feliç amb papers i colors”. Quan tenia 6 anys em van apuntar a l'estudi de la pintora Elisenda Barrera. Hi anava després de classe. Amb ella vaig començar a tocar oli, carbonet... coses que a casa no tenia. Era meravellós! Gaudia embrutant-me i experimentant.

Qui són els seus referents?

N'hi ha molts. Provenen més de la il·lustració i el dibuix animat que del món dels pintors a l'ús, però sí que és cert que a través de la formació a la Massana vaig descobrir alguns autors que em van fer *mind blowing* i em van obrir noves perspectives. Acostumada a temes figuratius i descriptius, vaig gaudir descobrint el missatge de l'art contemporani i l'abstracte.

I d'animació?

Són espectaculars els clàssics de Disney, de l'època daurada de quan el van reflotar a partir de *La Sirenetta*! Llavors es començava a treballar amb el dibuix digital, però no era el 3D d'ara, que està produït en sèrie i sembla tot de goma. Si deixem de banda el missatge i ens fixem únicament en l'aspecte visual, algunes de les meves pel·lícules de referència són *La Bella Dorment*, *Bambi*, *101 dàlmates*...

A què dedica el seu dia a dia?

La meva feina sempre ha sigut molt híbrida. Em poden encarregar des d'un projecte sencer fins a una part molt concreta. Darrerament treballa força en el desenvolupament creatiu de videojocs i jocs de taula. Ara n'hem acabat un de taula

SEBASTIÀ RENOM

MONTSE LIRIA SAMPERE, artista multidisciplinària

Amb el nom artístic de MonLiria, té 48 anys i ha tocat molts àmbits diferents entre el món gràfic i digital i les arts plàstiques tradicionals. Diu que la mouen la curiositat i les ganes d'explorar, aprendre i crear.

per a l'Ajuntament de Barcelona i n'estem produint un altre.

Quines tasques concretes porta a terme?

Des de la part de conceptualització i narrativa del joc fins al disseny i execució. El meu marit, David Tugués, es dedica a temes de gamificació i fem un tàndem molt xulo. Hem ideat un *software* per crear entorns digitals gamificats, *Adventuring*. Fa poc l'hem adaptat a un projecte per Mojà que es dedicarà a accions de sensibilització contra la violència de gènere. Hem desenvolupat un mapa d'un poble tipus i hi ha algunes situacions il·lustrades en les quals es pot interactuar. En animació fa temps vam crear unes càpsules en 2D per al programa *Atrapasons* del Canal 33. Ara estic molt posada en temes de realitat virtual a través d'un programa de Google, el Tilt Brush, que amb unes ulleres i comandaments et permet pintar a l'aire.

Dissenya entorns virtuals?

És similar a crear 3D, però en comptes de fer-ho amb una tauleta digital, en què les estructures són rígides, amb el Tilt Brush pots generar dibuixos utilitzant els teus gestos a l'aire. Un cop creats hi ha l'opció d'importar-los a programes de desenvolupament de videojocs com l'Unity o l'Unreal.

Es plantejaria treballar en una empresa d'aquest sector?

Hem creat molts dels jocs del portal edu365.cat i el primer disseny de la web, de fet, és nostre. Si hagués de treballar en alguna empresa de videojocs aniria a Nomada Studio, els creadors de *Gris*. Em sembla una delícia!

Quina dona tan polifacètica!

Per mi tot és el mateix. Sempre que dibuixes estàs buscant coses i programant, resolent puzles. M'agrada dir que soc terapeuta digital, parlo amb el client per oferir-li el que realment necessita.

Queralt Campàs

TEMPS ERA TEMPS

Mojà

La carretera que venia de Manresa en direcció Vic (l'actual N-141c) va arribar a Mojà a principis de la dècada del 1860, substituint l'antic camí Ral. Va donar lloc al naixement d'un nou barri, conegut popularment com *el Poble nou*. Aquesta imatge correspon a la dècada del 1960 i mostra un paisatge ben diferent de l'actual: només un parell de cotxes i les criatures jugant amb les seves bicicletes amb tota la tranquil·litat del món.

AUTOR DESCONEGUT / COL·LECCIÓ RAMON TARTER (ARXIU HISTÒRIC DE MOJÀ)